

Mand, og under gunstige Omstændigheder lader det sig gjøre at drage Vaaddet til Baaden, hvilket dog ikke har været tilladt førend siden Loven af 1867, se det nys citerede Lovsted; indtil da var Baadens Dragning til Vaaddet Iovbefuldt. Naar man vil gjøre Dræt med dette Redskab og er kommen paa den dertil bestemte Plads, udkastes først en Botte, et Kar eller Træanker, overhovedet noget, som toner højt paa Vandsladen som Mærke, forat det i Mørket kan ses; dertil besæftes og derfra udroes først den ene Armeline op i Binden, denne et Par Streger nær; dernæst udgives Vaaddet i en svag Bue med Binden paa Dagsiden, og fra den sidste Stykke (der holder Armens Ende udspilet) føres den anden Armeline sjøns med Binden tilbage til Botten, eller Mærket, som nu indtages i Baaden. Denne drages da mod Vaaddet, der efterhaanden indtages, hvorefter der fortsættes med de følgende Kast i en Linie ned med Binden, eller med forandret Plads efter Omstændighederne, som nys for Pulsvaaddet forklaret. Anderledes, naar Vaaddet, som i de sidste 8 Aar tilladt, skal drages til Baaden; da udkastes først et Anker eller Dræg, stærkt nok til at modstaa den Kraft, der hører til Vaaddets Dragning, derpaa Botten, og saa gaar det fremdeles som nys forklaret; — ved Tilbagekomst til Botten efter Vaaddets Udkastning drages da Vaaddet til Baaden, som ved Ankeret har fast Holdpunkt. Man kan nu gjøre flere, ja mange Dræt for det samme Ankerkast, saaledes som ved det næste Vaad skal forklares, eller lette Ankeret og søge ny Plads. Ved begge disse Brugsmåder er det rigtigt, naar man har begyndt Indtagning af Armene, at gjøre Pulsflag mellem disse, for at gjenne Fikken mod Indgangen til Hoven. Vi bede mærket, at den Omstændighed, at ved Pulsvaadsmethoden begge Arme og Liner fra de to Vaade udgives samtidig, medens Botvaaddets Liner og Arme udføres den ene efter den anden, ikke bevirker, at den første Fiskemaade gaar rasere fra Haanden eller forøger Ankallet af Dræt i samme Tid fremfor den sidste.

Som Botvaaddet er en mindre, saa er Kaleankervaaddet eller Kalesnurvaaddet atter en endnu mindre, og Kale-Sand- og Landdragningsvaaddene den mindste Udgave af Pulsvaaddet. I Henseende til disse Redskabers tekniske Indretning maa man ikke lade sig lede vild af de forskellige Navne, hvilke, som foran anført, kun hidrøre fra de forskellige Brugsmåder. Ankervaaddet, hvis Anvendelse bedst finder Sted paa mindre Dybder af 1—2 Favne Vand, bruges paa selv samme Maade som nys er forklaret om Botvaad, naar dette drages til Baaden, saaledes at Ankeret danner et Centrum, hvortil Drættet sies gennem Radier, saa lange som Linerne kunne række ud; dette Centrums Omkreds kan, naar Forholdene vise sig gunstige, gjenndrages med Fordel i indtil 20 eller endnu flere Dræt, og det er disse, Centrummet omslørende (om-sjurrende) Dræt, der have fremkaldt Navnet „Snurrevaad“. Det er imidlertid indlysende, at Redskabet, der kun fordrer 1 Vaad og 2 Mand, ogsaa kan bruges efter Puls- og Botvaadsmethoden. Naar det kunde bidrage til Nydeliggjørelse efter det Foranførte at recapitulere som det Gjennemgaaende ved

- 1) Pulsvaadsbrug: 2 Vaade; 4 Mand; Liner og Arme udgives samtidig; — Vaad drages til Vaad;
- 2) Botvaadsbrug: 1 Vaad; 3 a 4 Mand; Liner og Arme udgives den ene Side efter den anden; — Vaad drages til Vaad;
- 3) Kaleankervaadsbrug: 1 Vaad; 2 Mand; udgives som Botvaad; — Vaad drages til Vaad for Anker;
- 4) Snurrevaadsbrug: 1 Vaad; 2 Mand; udgives som Botvaad; — Vaad drages til Vaad gennem Radier til Ankeret som Centrum.

De foran nævnte Fiskemaader bruges paa Dybet, landløst; de herhen hørende Redskaber af forskjellig Størrelse kunne alle anvendes ved de forskjellige Brugsmåder, dog at Pulsvaaddet kun undtagelsesvis vil egne sig til at drages til Vaad.

5) Kalelanddragningsvaad, der drages til Kysten, og 6) Sandvaad, fornemmelig til landløse Grunde, trænge ikke til nærmere Omtale. —

Fra det Tidspunkt, da Pulsvaadfiskeriet første Gang gav Statsmagten Anledning til at straffe ind med regulatoriske eller forbydende Bestemmelser, og gennem de paafølgende 350 Aar indtil vore Dage, har dette Anliggende, med kortere og længere Mellemrum, staaet paa Dagsordenen for Lovgiveren; det har gennemgaaet de forskjelligste Omvælinger og synes aldrig at skulle finde Hvile. Man kan deraf slutte, at det er store Interesser, der staae paa Spil for de stridende Parter, siden de med en saa usvækket Ihærdighed atter og atter drage det frem, efter som Sagen er kommen til at helde til den ene eller den anden Side. Naar vi nu i det Følgende skulle søge at udspinde Træden historisk, saa kunne vi ikke nøjes med blotte Henvisninger, men ville anføre selve de paagjældende Lovbestemmelers Ord, da dette hurtigere vil lede til en Bedømmelse af, til hvilken Side Bølgfaalen gennem Tidernes Løb har heldet mest.

Medens Provindsiallovene endnu lade Pulsvaaddet uomtalt, tør vi antage, at det allerførst kommer for i

Christiern II.'s Forordning af 1. Novbr. 1515 (om Fiskeri ubi Elmjorden).

Her hedder det: Efterat det er Kongen berettet „at nogle af Vore Undersaatter og Almue